DOKUMENTACIJA

Programski prevodioci - predmetni zadatak

Osnovni podaci

Broj indeksa	Ime i prezime	Tema
SW14/2019	Ana Anđelić	Pokazivači

Korišćeni alati

Naziv	Verzija
hipsim	1.2
bison	3.8.2
flex	2.6.4
gcc	11.2.0

Evidencija implementiranog dela

Za ovaj zadatak je urađena sintaksna i leksička analiza uvođenjem tipova int* i unsigned*, kao i operatora * i &.

Semantička analiza je urađena za provere šta se može dereferencirati i referencirati, takođe i dodela vrednosti neodgovarajućeg tipa.

Generisanje koda je urađeno dodavanjem instrukcija LOAD i UNLOAD. LOAD instrukcija ima sintaksu LOAD op1, op2, gde se u operator op2 upisuje adresa operatora op1. UNLOAD instrukcija ima sintaksu UNLOAD op1, op2, gde se u operator op2 upisuje vrednost sa adrese koju sadrži operator op1.

Nije bilo moguće implementirati u potpunosti simulator ovih instrukcija, zbog zbunjujećeg čuvanja vrednosti trenutnog operanda u memoriji, i generalno jer kod simulatora nije napravljen da bude lako proširiv, stoga sam implementirala leksičku, sintaksnu, semantičku analizu i generisanje koda za nizove i for petlje.

For petlje su kompletno implementirane sa sintaksnom, semantickom analizom i generisanjem koda, sa inkrement i dekrement operatorima.

Nizovi su kompletno implementirani sa sintaksnom i semantičkom analizom i generisanjem koda. Nije implementirano deklarisanje veličine niza promenljivom, samo literalom.

Detalji implementacije

1. Pokazivači

1. 1. Sintaksna, semantička i leksička analiza i generisanje koda

Prvi korak je bio dodavanje novih tokena. Dodati su tokeni za operatore * i &, kao i tipovi podataka int* i unsigned* u datoteci micko.l. Nakon toga su dodata polja PINT i PUINT za tip u enumeraciji types u datoteci defs.h.

Sledeći korak sintaksne analize je bio da se korišćenjem ovih tokena dopuni sintaksa mini C jezika. Kod izraza exp je dodata sintaksna analiza u vidu _AMPERSAND _ID i _ASTERISK _ID koji redom, služe za dobavljanje adrese i dobavljanje vrednosti sa neke adrese. Oni su opisani na slici 1 i 2. Prilikom generisanja operacije dodele adrese operatorom & se proverava da li je promenljiva definisana tokenom _ID deklarisana, zatim se generiše kod za ovu naredbu i sintaksa je LOAD op1, op2, gde je zamišljeno da se adresa operatora op1 smešta u operator op2.

```
// & _ID
| _AMPERSAND _ID
{
    int idx = lookup_symbol($2, VAR|PAR);
    if($$ == NO_INDEX)
        err("'%s' undeclared", $2);

    $$ = take_reg();
    code("\n\t\tLOAD\t");
    gen_sym_name(idx);
    code(",");
    gen_sym_name($$);
    set_atr2($$, idx);
    set_type($$, get_type(idx)+2);
}
```

Slika 1 - Sintaksa i semantika operatora &

Prilikom generisanja operacije dodele vrednosti sa adrese adrese operatorom * se proverava da li je promenljiva definisana tokenom _ID deklarisana, zatim da li je odgovarajućeg tipa, jer nije moguće dereferencirati bilo šta što nije pokazivvač, zatim se generiše kod za ovu naredbu i sintaksa je UNLOAD op1, op2, gde je zamišljeno da se vrednost na adresi koju sadrži operator op1 smešta u operator op2.

```
// * _ID
| _ASTERISK _ID
{
    int idx = lookup_symbol($2, VAR|PAR);
    if($$ == NO_INDEX)
        err("'%s' undeclared", $2);

    if(get_type(idx) != PINT && get_type(idx) != PUINT)
        err("operator can't be dereferenced");

    $$ = take_reg();
    code("\n\t\tUNLOAD\t");
    gen_sym_name(idx);
    code(",");
    gen_sym_name($$);
    set_type($$, get_type(idx)-2);
}
```

Slika 2 - Sintaksa i semantika operatora *

1. 2. Izmena simulatora

Glavni problem izrade ovog zadatka je izmena simulatora. S obzirom da su dodate dve nove instrukcije, potrebno je podržati ih u simulatoru hipsim. Prvi korak dopune ovog simulatora je dodavanje prepoznavanja tokena _LOAD i _UNLOAD u hipsim.l datoteci, kao i dodavanje enumeracije o tipu instrukcije, odnosno dodavanje INS_LOAD i INS_UNLOAD u enumeraciju insntrukcija u defs.h datoteci.

Sledeća izmena je dopuna hipsim.y datoteke prepoznavanjem instrukcija LOAD i UNLOAD dopunom arithmetic izraza prikazano na slici 3.

Slika 3 - Dopuna arithmetic izraza

Što se tiče samog koda simulatora, bilo je potrebno dopuniti switch case narednu funkcije run once prikazano na slici 4.

Slika 4 - Dopuna switch case naredbe funkcije run_once

Ovde nailazimo na problem. Kako čuvati adresu operanda?. Operand struktura sadrži polje data koje definiše podatak koji sadrži taj operand. Nije moguće dobaviti lokaciju ove promenljive zato što je temporary, kako postoje samo 3 operatora koja se nalaze u sistemu u jednom trenutku jer svaka instrukcija može imati 3 operatora. Sledi slika 5 koja prikazuje funkcije get_operand i set_operand. Adresa se u ovom slučaju može odnositi na bilo koji od ovih 6 switch case opcija. Ideja je bila da se dobavljaju i smeštaju adrese samo varijabli na steku, kao na primer u našem asembleru -8(%14), međutim nisam znala koji od ovih 6 enumeracija označava promenljivu na steku.

```
word get_operand(Operand op) {
     switch (op.kind) {
    case OP_REGISTER:
               return processor.reg[op.reg];
          case OP_INDIRECT:
              return *getmem(processor.reg[op.reg]);
          case OP INDEX:
                       *getmem(processor.reg[op.reg]+op.data);
          case OP_CONSTANT:
               return op.data;
          case OP ADDRESS:
               return op.data;
               return *getmem(symtab[op.data].address);
              simerror("get_operand fatal error"); // ne bi trebalo da se desi
54 void set_operand(Operand op, word data) {
     switch (op.kind) {
    case OP_REGISTER:
              processor.reg[op.reg] = data;
         case OP_INDIRECT:
               *getmem(processor.reg[op.reg]) = data;
          case OP_INDEX:
              *getmem(processor.reg[op.reg]+op.data) = data;
          case OP_ADDRESS:
              op.data = data;
          case OP_DATA:
              *getmem(symtab[op.data].address) = data;
               simerror("set_operand fatal error"); // ne bi trebalo da se desi
```

Slika 5 - Funkcije get_operand i set_operand

2. For petlja

Što se tiče leksičke analize, dodati su samo operatori ++ i --, kao i prepoznavanje ključne reči for. Sintaksa, semantika i generisanje koda su bili vrlo jednostavni za implementiranje. Prvo je dodat novi iskaz pod nazivom for_statement u statement, zatim je implementiran i sam for_statement prikazan na slici 6.

```
18 for_statement
    : _FOR
           loop num++;
           $<t>$ = loop_num;
       _LPAREN _ID _ASSIGN literal
           int idx = lookup_symbol($4, VAR|PAR);
           if(idx == NO_INDEX)
           err("'%s' undeclared", $4);
           gen_mov($6,idx);
           code("\n@for_cmp_%d:", $<t>2);
      _SEMICOLON rel_exp
           code("\n\t\t%s\t@for_end_%d", opp_jumps[$9], $<\>2);
      SEMICOLON ID INC RPAREN statement
          int idx = lookup_symbol($12, VAR|PAR);
          if(idx == NO_INDEX)
          err("'%s' undeclared", $12);

if(idx != lookup_symbol($4, VAR|PAR))
            err("Iterators don't match");
          if ($13 == INC) {
            tf(get_type(idx) == INT)
              code("\n\t\tADDS\t");
              code("\n\t\tADDU\t");
            if(get_type(idx) == INT)
              code("\n\t\tSUBS\t");
              code("\n\t\tSUBU\t");
          gen_sym_name(idx);
          code(",$1,");
          gen_sym_name(idx);
          code("\n\t\tJMP \t@for_cmp_%d", $<i>2);
          code("\n@for_end_%d:", $<1>2);
```

Slika 6 - Sintaksa, semantika i generisanje koda for petlje

Prvo je podržana sintaksa for iskaza koja glasi for (id = literal ; rel_exp ; id ++) statement. Da bismo podržali više petlji jedne nakon drugih, kao i jedne unutar drugih

i izbegli problem više labela sa istim nazivom, dodeljujemo for petlji jedinstven identifikator. Svaki put kada se kreira nova for petlja, dobiće identifikator u vidu trenutnog broja petlji koji se skladišti u privremenom tokenu \$2, nakon čega se ovaj broj inkrementira. Zatim se proverava da li postoji definisana promenljiva sa nazivom koji sadrži token ID, dobijamo grešku ukoliko ne postoji.

For petlja se sastoji iz tri dela, prvi deo je poređenje rel_exp izraza, zatim je drugi deo telo for petlje, i na kraju poslednji deo je uvećavanje ili umanjenje iteratora.

3. Nizovi

Prvo su dodati tokeni _LSB i _RSB koji redom označavaju left square bracket ("[") i right square bracket ("]"), kao i _COMMA koji označava običan zarez. Dodata je i vrsta ARRAY koju imaju svi elementi niza.

Urađena je inicijalizacija niza na istom mestu gde se inicijalizuju promenljive. Inicijalizacija niza se može vršiti inicijalizacijom praznog niza, kao i popunjavanjem niza literalima. Prilikom inicijalizacije niza se na steku zauzima onoliko promenljivih koliko ima članova niza plus jedan koji je ispred svih i na kog svi pokazuju. Kada se niz deklariše sa previše ili premalo literala ispisuje se greška. Sintakse za inicijalizaciju niza su _TYPE [literal] _ID i _TYPE [literal] _ID = { literal_list }. Pristup elementima niza se vrši putem sintakse _ID [literal]. Na slikama 7, 8, 9, 10 i 11 je prikazan kod sintaksne i semantičke analize kao i generisanje koda za redom inicijalizaciju niza, inicijalizaciju niza listom literala, sama lista literala, dodelu vrednosti elementu niza i pristup elementu niza.

Slika 7 - Inicijalizacija niza

Slika 8 - Inicijalizacija niza listom literala

Slika 9 - Inicijalizacija niza listom literala

Slika 10 - Dodela vrednosti elementu niza

Slika 11 - pristup vrednosti elementa niza

Da bi se kod izgenerisao pravilno, dopunjena je funkcija gen_sym_name tako da se pravilno generiše pristup elementima niza u asemblerskom kodu, što je prikazano na slici 11.

```
if(get_kind(index) == ARRAY) {
  code("-%d(%%14)", (get_atr1(get_atr1(index)) + get_atr2(index)) * 4);
}
```

Slika 12 - Dopuna funkcije gen_sym_name

Ideje za nastavak

Trenutno pokazivači imaju urađenu sintaksnu, semantičku i leksičku analizu, dok se pri izvršavanju asemblerskog koda ponašaju kao obične promenljive tipa int ili unsigned. Ideja za nastavak bi ovde bila više udubljivanja u kod hipsim simulatora i pronalaženje načina za čuvanje adrese operatora.

For petlje su implementirane kompletno, tako da ovde nema prostora za napredak.

Nizovi funkcionišu u svakom slučaju osim kada im se deklariše dužina putem druge promenljive. Moguće je uraditi int[4] dok nije moguće uraditi int[a] gde je a prethodno definisano i dodeljena mu je neka vrednost.

Literatura

Korišteni su samo pdf-ovi sa vežbi.